

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

A soproni iparkamara.

A hazai iparkamarák között nagy hirre tett szert egy híres javaslatával a soproni, mely javaslatnak az a veleje, hogy a magyar és osztrák iparkamarák közösen állapítsák meg a külfölddel kötendő kereskedelmi szerződések tételeit.

Igazán megható javaslat. Van már közös hadseregünk, közös pénzügyünk és külképviseletünk. Alkottunk közös irodalmat, mert hiszen mi egyéb az elhalt Rudolf trónörökösötől kezdeményezett „Az osztrák-magyar monarchia irásában és képben“, mint az irodalom meggyéinek összerontása? Van osztrák magyar-német (!) méhész-egyletünk, egy szerepre vágyó mánásunk, br. Ambrózy Béla jóvoltából. Most már nem hiányzik semmi a boldogulásunkból, csupán egy: a közös iparkamarák intézményének megteremtése. Közös költőnk szintén van Jókaiiban, kinek saját vallomása szerint szűkebb hazája Magyarország és tágabb hazája Ausztria. Így utánozzák a tágszivű magyar költőket a tágszivű iparosok.

Am a soproni iparkamara elnökénél mégis elkélne annyi ész és hazafiság, mennyi beleszorul pl. egy közepes német grájzlerbe. De sajnos, a nemes iparkamara tagjainak észbeli korlátoltságát csak a hazafiatlansága mulja fölül. Mert ha így nem volna, tudhatnák, hogy a magyar érdekek a kereskedelmi szerződésekben homlokegyenest ellenkeznek az osztrák érdekekkel. Nekünk nem az a legelső teendőnk, hogy a külfölddel jussunk a vámtételekre nézve megegyezésre; nekünk először az osztrákkal kell tisztába jönnünk, mert ezek főznek le első sorban. *Csak ha velük megegyezésre juthatunk a vámtételekre, akkor foghatunk a siker reményével a külfölddel való alkudozásokba.*

Már most mi természetesebb, mint az, hogy az esetben, ha közösen tanácskozó iparkamaráink lennének, az osztrákoké volna abban a vezérszerep. Nagyobb tudásuk biztosítaná nekik a fölényt a magyar kamarák legtöbbszörrel szemben. Természetes, hogy ők a magyar érdekeit tolnák a mieink rovására előtérbe, a mit nem is lehetne tőlük rossz néven venni, mert hiszen minden szentnek maga felé hajlik a keze.

Ausztriának, mint kizárólag iparos

országnak, az érdekei azt kívánják, hogy nagy behozatali vámokkal sujtsa a külföldről behozott iparcikkeket. Természetesen, mert hiszen a *magas védvámok tételekkel kizárja a külföldi versenyt*, következőleg ő lesz egyedüli ura a magyar fogyasztó piacnak. Rosszak az áruai, de mi rá vagyunk szorulva az iparára, mert magunknak még nincsen. A külföldi ipari árukat s azok versenytét pedig — mint mondottam — kizárja a magas védvám.

Magyarország nyersterményekből pénz, ez a fő jövedelmi forrása. A fölösleget külföldön árusítja el, még pedig annál jobb áron, minél nagyobb a nyerstermények ára és minél több rá a vevő. Ámde az okos osztrákok még eddig ki tudták eszelni azt, hogy *ők legyenek a mi nyersterményeinknek egyedüli vevői és fogyasztói*. Ki tudták eszelni azt is, hogy *a magyar gabnát és nyersterményeket mindig olcsóbban vették meg tőlünk, mint a hogy külföldön azokat értékesíthették volna.*

Ennek az oka egyszerűen az, hogy Németország és a többi külföldi állam, a miért mi magas vámtételekkel védjük a közös vámterületen az osztrák ipar érdekeit és biztosítjuk neki a magyar piacot, viszonzásul szintén magas vámtételekkel sujtsa a mi nyersterményeinket. *Vagyis a magas beviteli iparvámokért kiviteli vámokkal sujtsa a nyersterményt.* Miként tudjuk, Amerika, India, Ausztrália bőven ontja a gabnát és nyersterményeket, hogy a külföld a a mieinket közelsége daczára nélkülözheti.

A bolond is láthatja ebből, hogy úgy a magunk-szabta magas behozatali iparvámokból, mint a külföld-szabta magas kiviteli vámokból az osztrák szedi le az epret és mi huzzuk a kurtát, mert hiszen az iparvámok magas tételei kizárják a külföldi ipar versenytét, következőleg az osztrákok drágábban adhatják nekünk az iparcikkeiket, mint a hogy pl. Groszmann Jágó is drágábban tudná értékesíteni a fűszer-áruit, ha nem volna versenytársa a városban. Viszont a külföldnek nyersterményeinkre vetett váma *megnehezíti a kivitelét*, mert pl. ha nálunk és Ausztriában őszkor nyolcz forint métermázsánként a buza ára, ellenben Németországban 9 frt 10 kr., mi akkor sem tudjuk azt ott értékesíteni, a hol többet adnának érte, mert a rávetett egy forint kiviteli vám és a vasuti költség felemészti az 1 frt 10

kr. hasznunkat. Tehát mi egy frt 10 krt ajándékozunk métermázsánként az osztráknak és saját nyersterményeink olcsóságával drágítjuk meg az osztrák iparcikkeket, vagyis ráfizetünk arra, hogy tőlük, *de csakis tőlük*, drágán vásárolhassunk. Nem is rossz gondolat: a hol én akarok eladni valamit, ott másnak megtiltom az eladást: viszont a hol én akarok venni, oda más vevőnek jönni nem szabad. Így okoskodik az osztrák és akad hazafiatlan iparkamara az országban, mely ezt a gondolkozást *magyar szempontból (!)* helyesli s annyira butának tartja az ország többi iparkamaráit, hogy körlevélben meri felkérni ennek az eredeti eszmének a támogatására. Valóban, nehéz szatirát nem írni erről a soproni kamra vad-eszméjéről.

Magyarországnak az a legnagyobb baja, hogy még mivel embereknek sincs meg a legprimitívebb közgazdasága tudása és ennek daczára erős tudásu ellenféllel áll szemben az osztrákban, mely egyenesen ráutazik a magyar tudatlanságra és kizsákmányolja azt. Bolond is volna, ha ezt nem tenné. A tüzet a vízzel hamarabb lehet egyeztetni, mint a magyar gazdasági érdekeket az osztrákokéval, s mégis mit látunk? Azt, hogy a jelszavakkal elbolondított tömeg mint egy megvesztett sakalfalka, úgy ordít az közös vámterület fentartásáért. Mert hát, — ha önálló vámterületünk lesz, — *hol adjuk el akkor a búzákat (!)* E miatt a búzába belebolondult voltunk miatt nem tudunk mi észszerűen gondolkozni. Tegyük fel pl. hogy a külfölddel kötendő szerződések vámtételeire nézve az osztrákokkal nem tudunk egyezsége lépni s gondolkozunk rajta, mi lenne azután. Először is az önálló magyar vámterület, mely halálos csapást mér az osztrák iparra és soha sem látott lendületet ad a mi nyomorgó iparunk fejlődésének. Magyarországon gyárak lehetetlen számban keletkeznének *s ezeknek a gyáraknak a munkásai itt benn a hazában fogyasztanak el majd a mi nyersterményeink fölöslegét.* Tehát a fogyasztás átvándorol onnan ide, *a keresetforrások pedig hihe'etlenül megsaporodnak*, a minek a kereskedők vennék legtöbb hasznát. Az osztrákok sehol a világon olcsóbb gabnát akkor sem kapnának tőlünk, már csak a szállítás közelsége miatt sem. Már most ki hiszi, hogy mikor iparuk a legnagyobb kri-

zisben lenne, éppen akkor drágítsák meg az iparterményeik árát messziről hozott drágább búzával? Hiszen a gabna drágasága előidézné a sztrájkot, a munkabér drágulást, viszont a felemelt munkabér az ipartermények drágulását, következésképp azoknak nehezebb eladását. Tegyük hozzá ehhez, hogy ekkor a külfölddel köthetnénk előnyösebben szerződéseket, ha erre az osztrák hajlandó nem lenne, s ott biztosíthatnánk nyersanyagunknak piacot. És csodálatos, nem ők, de mi félünk a gazdasági háborútól és közös vámterület felmondásától, mely őket eltemetné, de a mi iparunkat annyira kifejlesztené, hogy tíz év leforgása alatt valószínűleg semmiféle kiviteli piacról gondoskodnunk nem kellene, mert hiszen akkor megenné azt a féltett búzát a gyáripar miatt megsaporodott magyarság népfölöslege.

Bánffy-féle emberek nagyon jól tudják, hogy a hozzájuk hasonlókra nem az okossággal, de a felületességgel és jelszavakkal lehet legjobban hatni. Ezért íratott ő kevéssel bukása előtt az ő „kiszgazdájával“ egy röpiratot, melyben az illető nagy merészséggel követeli a magyar kormánytól, hogy kösse meg már azt a vámszövetséget Ausztriával, *ne tegye tönkre a kiszgazdákat.* (!) máskülönben így lesz, úgy lesz, talán még forradalom is lesz, mert hát Magyarország szamarai fellázadnak az ellen, hogy *anyagi javakkal* őket tulságosan megterhelik és a teher főlöslégét át nem rakják az izmos osztrák vállakra.

Nem kiszgazda volt — ez a híres — ur, ki ezt a röpiratot megírta, hanem egy megfizetett népbolondító. Ilyen közpénzen kiadott, millió számra ingyen osztogatott röpiratokkal hintenek port annak a magyar közönségnek a sze-

mébe, mely sajnos, a nélkül sem akarja szeméit tiszta látásra használni.

Míg soproni iparkamarák, kis államférfiak és kiszgazdák intézik a nemzet anyagi sorsát, addig nem kell attól tartanunk, hogy *nagy gazdák leszünk* és belefutunk a zsirunkba; szerencsére az osztrák iparkamarák elvakult magyarfaló dühe visszalökte a feljök nyújtott soproni kezét és így egyelőre mentek vagyunk attól a veszedelemtől, hogy a közös ügyeknek új kelevénye támadjon a nemzet elesigázott testén az iparkamarák soproni tervezetű delegációjában. Mert ne feledjük, hogy a mi közös, annak mindig magyar fizeti meg pénzben az árát, s dacára ennek, minden ilyen intézmény kárára van fajunknak, hazánknak.

Jobb erkölcsöket és több hazafiságot kívánunk a nemes soproni iparkamarának.

— **Önállóságunk érdekében.** Minden városnak egyedüli törekvése az, hogy erkölcsi és anyagi tekintetben emelkedjék, a jólét és virágzás magas fokát elérni igyekezzék.

Miskolc város rohamosan halad és emelkedik úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben, de haladásában belső és külső tényezők gyakran megátolják. Így az önálló törvényhatósági jog megnyerése iránt megindított mozgalmat mindanyiszor megakadályozta a vármegye. Ámde a vármegyének rideg ellentállása már nem tarthat sokáig. A haladás és fejlődés törvényei előbb-utóbb lerombolják az akadályokat, s a eszme, Miskolc városának felszáradón át hön öhajtott vágya, teljesebbé megy.

A törvényhatósági joggal bíró városok polgármesterei a napokban kongresszust tartottak Győr városában a városok közigazgatásának javítása érdekében. Ez az országos tanácskozás sok komoly és életre való eszmét hozott felszínre. A tanácskozás

egyik fontosabb kérdését képezte és elhatározással is lett, hogy az önálló törvényhatóságú városok felírják az országgyűléshez s javasolni fogják, hogy *azon városok, melyek erre megfelelő anyagi és erkölcsi, valamint intellectualis tekintélyvel bírnak, könnyítessék meg, hogy önálló törvényhatósággá alakuljanak által.*

Miskolc városát, úgy vagyoni, mint értelmiség szempontjából joggal számítjuk azon városok közé, melyek igényt tarthatnak arra, hogy önálló törvényhatósággá alakíttassanak által. Mi már egy félszázaddal ezelőtt megindítottuk a harcot eziránt s a városi képviselőtestület egyhangú elhatározással hódolt azon ideának, hogy Miskolc szabadítsa fel magát a vármegyei omnipotentia alól és szerezze meg a maga számára a községi kormányzatban azon szélesebb terjedelmű hatáskört, melyet az önálló törvényhatóság biztosít.

A győri kongresszus ide vonatkozó határozata tehát mintegy életre hívja a miskolczi népnek azon félszázados törekvését, hogy anyagi, erkölcsi és szellemi tekintélyének szélesebb alapokon igyekezzék egész erővel érvényt szerezni.

A turisták kirándulása a Bükk-hegységbe.

A magyar turista-egylet a „Borsodi Bükk-Osztály“ szíves meghívását elfogadta és kiöntette ezt az ifjú egyesületet azzal, hogy ez évi közgyűlését Pünkösöd vasárnapján a „Borsodi Bükk-Osztály“ székhelyén: Miskolcra tartotta meg. A magyar turista-egylet összes osztályai képviselve voltak. Legtekintélyesebb számmal a budapesti rukkolt ki, mert a budapesti turisták 23-an voltak, köztük vendégül György Aladár ismert tanügyi író is. Gyönyörű volt látni az ország minden részéből összegyűlt turistákat! Nap-sütötte, izmos, edzett, szálás emberek mindannyian, kiknek a mi legmagasabb hegyeinket megmászni csak játék volt. Jól festet-

embert is ócsárolom. Az se tetszik nekem semmiképen. Majd alkalmilag ki is cserélem.

Mindével csak azt akartam mondani szóval és írásban is, hogy nincs semmiféle elfogadható ok az ünneplésre akár objektíve, akár subjektíve bírálgatjuk a dolgot. De én azért mégis megcselekszem, mert eme ragályos kórság — morbus jubilei acuti — fertőző bacillusai, melyek rendszeren a legközönségesesebb emberekbe fészkelik be magukat izgatva bizsergetik az én hiúságot is, hogy rendezek magamnak — szerény tehetőséggel kérem szépen — mondjuk egy harmadrendű próbatemetést és üljek meg czentineumot, vagy legalább is egy vékonyacskó lustromot, ha az előbbire szusz még nem telnék.

És a gyenge ember — ez esetben a sorok szerény írója — bár védekezik látszólag egy darab ideig jó izlésével és érdemtelensége tudatában az apró férgek ellen, de végre engedi magát legyőzteni. Hogy legalább az okosabbnak látszék. Hiába vérteti pedig tulhajtott szerénység vagy közönyös nemtörődömség, csak mégis elbukik, mert a csábos kísértésnek men tud ellentálandi. És így megesik az ünneplés, első, második vagy csak harmadrendű kivitelben, de ugyanegy foku meghatottsággal és sze-

TÁRCZA.

Zs . . . hoz.

*Csak neheztelj énreám, leányka,
Csak tovább is, nekem ez kevés! —
Teged én így még jobban szeretlek.
Boldogít az ily neheztelés!*

*Tűröm én az édes szemrehányást.
A szavaknak mérgét öntsd ki rám!
Ez a méreg a legszebb bizonyosság,
Hogy te megbocsátád már hibám!*

*Ez a méreg úgy hat a szívemre,
Mint mezőre a rügg harmata;
Mint a tikkadt nyári légben ringó
Hűs szellőnek langy fuvallata.*

*Mily enyegő, édes mindenik hang,
Melyet ajkad feddésekre ejt!
Csak beszélj, én hallgatlak gyönyörrel . . .
Érzem, szived megbocsát, felejt! —*

*Vagy leányka, tán nem vitted észre,
Hogy feddő széd engem elragad? —
Szebben ismerem meg így szerelmed,
Szebben árulád el így magad!*

*A harag . . . méz, a feddés . . . szelidség
És a szemrehányás? — . . . szerelem! —
Eltiláltad a hangot leányka,
Hogy megértesd önmagad velem!*

*E haragból mennyi édes érzés,
Mennyi jószág hangja szól nekem!
Vagy te mindig édesen haragszol! . . .
Akkor én a békét megvetem! —*

*Csak neheztelj énreám, leányka,
Csak tovább is, nekem ez kevés!
Teged én így még jobban szeretlek.
Boldogít az ily neheztelés!*

Alföldi.

Jubileum.

Átéltte: Vigolla.

Most a hogy íróasztalomnál, ülve ezt a tárczát megcselekszem, titokban csendben jubiliálok valamit. Szerénységem tiltja e tekintetben bővebben kimagyaráznom magamat. Közlebbi szemügyre véve az állapotokat, nem is látni rajtam semmi különöst, a mai nap olyan, mint a többi, nem nőtt semmivel a csintézettségem s nem lett okosabb az arcom egy cseppet sem. Sőt mondhatni, hogy sőt. De ezt ne tessék szó szerint venni, mert ez nálam csak közhely, szójárásom. Ne féltsenek, megtudom magamat kellőképpen becsülni. Tulon tul. De hogy unos-unatán belekötök magamba, az nyilván a belső elégedetlenség kifolyása, a mely kényelmetlen állapotnál fogva még a külső

tek turista öltönyeikben és fel voltak szerelve minden turista kellékekkel.

Amennyiben a „Szabadság” a közgyűlést és előzményeit már részletesen ismertette, azért mellözöm ezeket és rátérek a kirándulásra.

A dalárdisták és turisták a Taj-taváig kocsin robogtak ki a vasárnapi közebed után. Itt leszálltak a kocsiból és szép közönség kíséretében — mert hölgyek is voltak — az új kényelmes serpentin uton egyenesen felmentek a Dolka-tetőre, hogy a kilátó-tornyot felavassák.

A felavató ünnepély 5 órakor vette kezdetét. Először a daláregylet *Huber Károly* „Fohász”-át énekelte el. A szépen elmondott hatalmas kardal nagy hatással volt a jelenlevőkre és messze elszállt a Bükk völgyeibe, hogy hírül vigye a magasztos ünnepélyt. Azután *Petró József*, a Bükk-egylet ügyvivő alelnöke szép szavakkal vázolta a torony történetét, e nap jelentőségét, méltányolta annak készítőjét és tervezőjét: *Szücs Sándor* városi mérnököt, a szép kilátó tornyot pedig a Bükk-egylet első alapítójának, néh. *bárá Vay Béláné* szül. *Teleki Zsófia* grófnő nevére „Zsófia torony”-nak elnevezvén, felavatta. Majd a dalárda *Mangoldnak* „Az én tanyám” című hangulatos szép dalát, utóljára pedig a „Hymnust” énekelte el, melyet a meghatott közönség levett kappal hallgatott meg. Még egy lelkes éljenzés és véget ért az ünnepélyes funkció.

A *Zsófia-torony* most már egyik legszebb és legkeresettebb kirándulóhelye lesz a Hármort látogató közönségnek. A „Dolka-tető” most már könnyen megközelíthető a felvezető serpentinuton, a mely az egyletnek 80 frtjába került. A *Zsófia-torony* építési költsége pedig 600 frtra rug. Épen a Taj fölött kiálló meredek sziklacsúcson van építve a karcsu, de mégis szilárd alkotású torony, honnan az egész Taj környékére szép kilátás nyílik. Az előzőeken hármori nép a felavató ünnepélyre a tornyot szépen feldiszíté.

A dalárok és turisták egy része még két kilátó pontot tekintett meg. Az első az egy negyed órányira eső *miskolci kilátó*, honnan a hegyek aljában *Miskolc*-nak párában uszó látképet szemlélhettük, háttérben a kigyózó Sajóval. A másik a *tátrai kilátó* még nagyobb gyönyört szerzett, mert innen felséges kilátás nyílt a felvidék egyre maga-

sodó hegyeire. De bámulatunkat az emelte felső fokra, hogy bár este 6 óra volt, csodálatos tisztán élvezhettük a *Magas Tátra* látképet fűrészes csucaival, hóval telt szakadékaival.

Felmagasztosult érzelemmel szállottunk alá a Taj partján rögtönzött tanyára, hol már pattogott a tűz, rotyogott két bográcsban az illatos pörkölt és pirult a gazdaszöny. A szakácsnői tisztet egyik turista-barátunk neje: *Köszeghy* Istvánné volt szíves elvállalni, míg kuktának egy fiatal dalárdista: *Brujman* Lajos állott be. Festői látványt nyújtott, a mint kipirult szakácsnőnk fehér katrinczával, piros kendővel átkötött fejjel, nagy fakanállal kavargatta a pörköltet és dirigálta a kuktát a Taj partján. Majd kiosztotta a — mondhatom — protekciós adagokat, a melyeket részint egy asztalon, részint a pázsiton jó étvágygyal elköltöttünk; nyomban kézre kelének a jófajta *Weidlich-féle* cseppekkel telített palaczkok is *Salatvini* kíséretében. A jóféle pörkölt és *Weidlich* cseppek csakhamar megtették a kellő hatást: a dalárok szebbnél szebb nótára gyujtottak. *Weidlich* fáradhatatlan és kitünő szakácsnőnk: *Köszeghy* Istvánné; *Köszeghy* István pedig a magyar turista-egyletet és annak jelenlevő képviselőit köszöntötte fel.

Midőn besötétedett, a Lilla-füredi nagyvendéglőbe [vonult fel az egész társaság, hol 11 óráig mulattak még dal és bor mellett a turisták, kik ekkor lefeküdtek. A dalárdisták pedig — kiknek a szíves közreműködésért a turisták köszönetét *Petró József* tolmácsolta — lelkes hangulatban *Miskolcra* visszatértek.

Másnap: *Pünkösöd másodnapján* reggeli 6 órakor 40 turista kelt utra, hogy a *Dolka*-n át az *Örvénykőre* és innen a *szentléleki zárdaromokhoz* jusson. A 40 turista között csak egy nő volt, csak egy miskolci hölgy vállalkozott, hogy ezt a fáradságos, de szép 4 órai gyalogutat megtegye. És ez, a ki kivívta az egrí nevet: *Köszeghy* Istvánné volt, a mi kellemes emlékü szakácsnőnk. A miskolci turisták közül ott volt: *Petró József*, *Khüne Adolf* és *Andor*, *Szücs Sándor*, *Nagy Tivadar*, *Köszeghy István*, *Alter Géza*, *Luby Gyula*, *Altman* és *Polacsek*.

A már említett kilátókat elhagyva, utunk rengeteg erdőkön, tisztáson, majd irtáson vezetett keresztül. Hol jobbra, hol balra

egy ős, egy szarvas bukkant ki a sűrűség és a mint észrevett bennünket, tovavágotott. Szunyog még nem volt, de a nagy bögöly legyek hadával olykor háborúra kelünk. Innen a harkály kopácsolását, onnan a kakuk mélabus szavát hozta füleinkhez a hűvös erdei szellő, míg lábainknál óriási hangyák dolgoztak, addig fejünk fölött a bérczi sas kóválygott. Puha levélszönyegen lépdeltünk tovább, melyben hatalmas fák törzsei korhadtak, menhelyet adva a hangyáknak és csodálatos erdei bogaraknak. Hűvös, ózondus és balzsamos levegő frissített fel bennünket, ha elfáradtunk. Mentünk-mentünk és egyszer csak elérkeztünk az *Örvénykőre* közel fekvő *Barátság* kertjébe, a mely az utszálon eső vadászkunyhótól jobbra esik és nem egyéb, mint egy szép, sűrű magas fáktól árnyékol, vastag levélszönyeggel borított koralaku lankás hely, melyen örök hűvösség és félhomály uralkodik. Innen már egy fél óra múlva az *Örvénykőre* jutottunk. Ez a sziklabércz közel nyolcyszáz méter magas. Mikor kibukkantunk a sűrűből az *Örvénykő* kilátójára, hát az elragadtatótól — kivált a kik először jártunk ott — nem szólhattunk, csak álltunk a földhöz gyökerezve és bámulva csodáltuk a természet hatalmas alkotását. Mily panoráma nyílt meg előttünk?! Leírni lehetetlen! Ezt látni kell. Több száz méternyi magas meredek bérczfokon állottunk, alattunk az iszonyu tátongó mélység, mely egy halmos vidékre olvad, azon szétszórva fa'vak fekszenek, közel husz falut olvastunk meg. Előttünk kitarult az egész felső Borsod vidéke. Jobbra a *Buzgókő* aljában *Tardona*, *Varbó*, *Parasnya* stb. Balra *Mályinka*, *Dédes*, *Tapolcsány*, *Bánfalva*, *Uppony*, *Bánhorvát*. A többit csak messzelátóval láhattuk. De nemcsak Borsodot, hanem az egész felvidék hegyeit láhattuk, egyre magasodva, míg végre a láthatár szélét a *Magas Tátra* fellegekbe nyúló csipkés ormai szegték be. A hegyek a távolsággal egyre vesztettek sötét színökből, míg végre egy halvány, sejtelmes álmokképpé olvadtak össze. Soha életben szebb kilátást még nem élveztem!

Néhány kövi rózsát hozva emlékül, a *Szentlélekhez* ereszkedtünk le, hol már várt reánk a pompás *villás reggeli*. Meleg kolbász, szalámi, juhturó, retek és jóízű piros bor testet-lelket felvidító dolgok valának nekünk, az elfáradt és megéhezett turisták-

rénykedő tiltakozással, ékes felköszöntőkkel és meleg hangu feliratokkal és még számos sablonos satöbbiekkal, melyek az ünnepeltetés értékét bizony nagyon alparira nyomtak le manapság.

Ennyit általánosságban mentségemül, hogy ma, mint fent már jelezve volt, derültebb hangulatban és szertartásosabb pozében jelenek meg az olvasó előtt. A legnagyobb önmeztagadás mellett is ezeket takargatni nem bírtam. De éppen semmit. Majd hogy még kárörvendjenek rajtam és meggratuláljanak. Mile grace, de beelégszem a jó indulatukkal amugy is. Sőt a legnagyobb hálával tartozom érte. Pedig ha önök látnak rajtam az ünneplő fekete köntöst, melyet eltérésképen ez alkalomra öltöttem és még az ennél százszorta ünnepélyesebb glóriafényt, mely már lejubilált uraságoktól levette, kölcsönképen homlokomat sugárkoronaként övezi — azonnal kitalálnának mindent. Semmi szabadkozás, ne ismerném én a mi éleslátású olvasó közönségünket, kell is annak Röntgen-sugár. Emigy is megtalálja a dolog nyitját. Mondják, hogy nem igaz . . .

Lássuk csak! Mit is jubilálhat egy magamfajtájú író ember? Nyilván a 100-ik tárczát. Mérget lehet venni rá.

Tetszet valamit mondani? Vagy én gondolkoztam hangosan? Avagy csakugyan beszámoltam volna avval a százakra menő üdvözlő levelekkel, melyekkel nagy számú tisztelőim mai napon rólam megfeledeztek, az át nem nyújtott babérkoszorúval, mely fűszerezte volna hátralevő napjaimat és a könyökig való meghatottságtól, mely nem nyilatkozott meg sehol?

Hogy önök ezek nélkül is el tudtak rajtam igazodni s fején találták a szegyet s bár tiltja szerénységem, de bevallom, hogy helyesen — hát mindezekért mondok, tiszteletteljesen meghódolok az önök leleményességük és gazdag fantáziájuk előtt. Salve, Salve!!

Denique, hogy nem esett meg arczképleplezés, hogy nem jelentkezett irmagnak való gratuláns, sem ünnepi szónok, de még egy árva ezüst billikom vagy aranytoil sem, teljes — így entre-nous — szűk körben kellett megünnepelni az eseményt. Már szégyenkezésből sem lehetett sans facon len. Orszolni ezt a napot, mint a többit. A fekete kabátot, mely nagyban emelte annak jelentőségét és az egész környezetnek ünneplő diszt kölcsönözött — önök már ismerik. Hátra volt még egy jó ebéd, és egy nagyszerű ideám, mely szintén titoknak volt eleve szánva, de

ime kiröppent a másikkal egyetemben. Az eszmét igen jónak tartottam, — ez gyakran megesik az emberrel — mert kivitele által maradandóvá lehetett tenni örök időre a centenium emlékét.

Rövid lelki tusa után — melyből ismét a hiúság veszedelmes bacillusai kerültek ki győztes gyanánt — elhatároztam ugyanis, hogy ki fogom adni összegyűjtött műveimet, szép nyomással, fényűző kiállításal és jó erős kötésben. Ne ijedjenek meg kérem. Nem jóakaró pártfogóim, se az unszó jóbarátaim, de csak szerényen a családi archivum részére. Ott igen könnyű a megelés, mert nagyon kevés a kritika. A saját tüzhelyünk körül terjeszsen művem üdvöt, malasztot és kulturát, ha tud. Unokák unokái épüljenek úkapjuk talentumán, melyet ám annak idején a hálátlan világ nem méltányolt. Nem szemrehányásképp mondom, bár annak látszik is. A unokákat ám élve legszebb és legszentebb jogaimmal végrendeletileg fogom az olvasásra szorítani, ha egyébként nem, hát kitagadásom terhe mellett. Ez csak fog hatni, vagy mi?

Nem kételkedem egy perczig sem, hogy mnnkához akad készséges kiadó, ha nem is kettő, de legalább három. Hasonhelyzetben ki nem hisz ebben. Kérem, sonto.

nak. Természetesen ezek a kézzelfogható finomságok nem maguktól jöttek oda, hanem a miskolci kirándulók kocsin szállították fel a rengetegbe, kik között ismerősökül *Weidlich* urat és *Tury* Józsefet nevével együtt üdvözölhetjük. *Tury* József mint amatőr-fényképész, ugy a toronynál, mint a Szentléleknél egyes érdekesebb jeleneteknél felvételeket csinált.

Reggeli után — a mely ebédnek is be-
vált — új erőre kapva, megnéztük a *Szent-
lélek zárdaromjait*. Ez a pálos-barátok zár-
dája, a mely diszitett goth stílusban volt
építve, még 1812-ben emeltetett itt a ren-
getegben és a 18. század elején lett
odahagyva, csodás, erős építésű lehetett,
mert még most is daczol a Bükk vihar-
jaival. A *dédesi* perjelséghez tartozott.

Azután a *szentléleki kilátóban* gyönyör-
ködtünk még, mi után a társaság kétfelé
vált. Huszan jobbra fordulva a *Samassa
menedékháznak* vették útjokat, hogy *Egerbe*
jussanak, míg mi néhány miskolci és buda-
pestiek, kik az esti gyorsvonattal haza akar-
tak menni, lesétáltunk a *Hármas kúthoz*,
honnan Miskolcra fogatok röpitettek haza
bennünket. A Bükkben töltött szép napok
bizonyára felejthetetlenek lesznek nemcsak
mi előttünk, hanem a magyar turista-egylet
tagjai és vendégeink előtt is!

Miskolcsi turista.

Viszhang.

— A zászlószentelési ünnepélyről. —

A diósgyőri m. kir. vas- és aczélgyár
munkásai körében mintegy 6 évvel ezelőtt
a dal művelésére egy egyesület keletkezett,
a mely a viszontagságteljes hat esztendő
alatt nemcsak hogy meg nem szűnt — annyi
sok más egyesület példájára, de ellenkező-
leg csodálatos haladást tett ez idő alatt a
kulturális eszmék szolgálatában. Hogy ezen
kulturális haladásnak nagy horderejét kellő-
képen méltányolhassuk, mindenek előtt tud-
nunk kell azt, hogy az állam ez elsörendű
és rangu ipartelepének nyolcz százaléka
tiz évvel ezelőtt idegen anyanyelvű volt és
csak husz százaléket számíthatunk a tiszta

meg 100, azaz egyszáz dolgozat. Ménkü
sok munka! Már a tömegénél fogva is im-
ponál. Egyebekről szerénységből nem is
szólván.

Jó hogy kéznél volt a vizitáló kabát, nyom-
ban lehetett házalni eme szerencsés ötlettel.
Vagy mit is mondok. Hisz az első kiadó-
ban, itt a közvetlen szomszédomban tárt ka-
rokkal fogadják eme kitüntetést és a töb-
biek versenyezve licitálni fognak rá. Meg-
lássák csak. Menjünk együtt az elismerésért.
Kétszeresen jól esik az ilyen mellőzött ün-
nepnapon az érző kebelnek.

A kiadó udvariasan sajnálkozott. Jegyez-
zék meg igen udvariasan s nem csak úgy
félvállról. Hát persze hogy persze. El méltó-
ztatott kézni egy kicsit. Karácsony után
az ilyen eksperimentum kivitele merő le-
hetetlenség. Technikai és egyéb nehézségek
miatt is. Azonkívül a szedők és a vevők
kidőltek a sok könyvektől. Menten rángó-
röcsököt kapnak, ha betűt látnak. Tessen
összel ismét befordulni, majd akkor beszél-
hetünk róla. De nini, miheztartás végett,
legőszintébb érzelmektől áthatva — figyel-
meztetem, hogy a maga kurta dolgozatai-
val nem igen fogunk boldogulni tudni. Na-
gyon apró dolgok ezek s nem igen tetsze-
lősek. Ne tessék félreérteni. Hiszen elég

magyar törzsre. Hála az égnek, ma már az
állapot épen megfordított, a magyarságért
vivott küzdelem diadalmaskodott, annyira,
hogy ma már nyolczvan százalék magyar
— testben és lélekben — a husz százalék
pedig igyekszik *magyarrá lenni*.

Mig ennek az óriási eredménynek orosz-
lánrésze első sorban a gyártelep mintasze-
rűen vezetett óvoda-, elemi fu- és leányis-
kolájának elvitázhatlan érdeme, addig ebből
igen nagy részt irhatunk azon egyesületek
javára, melyek az utóbbi tizenöt éven belől
keletkeztek a magyarság szép és hazafias
eszméjének megvalósítása érdekében. Ezen
érdemes egyesületek egyike a „Jószerecsse dal-
és Önképző-kör is, mely a magyarságért
vivott nehéz küzdelemben nemcsak hogy
derakasan megállta helyét, de főleg az
utóbbi években egyik sikerét a másik után
aratta. Ez a jóra való egyesület — mint
már említettük — Pünkösdi napján, a ke-
resztény világ eme fényes ünnepén tartotta
zászlószentelési ünnepét. Hat év óta táplált
vágya valósult meg. Gyönyörű bordó selyem
zászlóját, melyen e jellege pompázik arany-
himzéssel: *Ércnek, vasnak életet ad erős
karunk. Szeretni e drága hazát lelkesít da-
lunk!* — szentelte fel magasröptű magvas
beszéd kíséretében *Kiss* László diósgyőri
róm. kath. plébános.

A hazafias lelkesedéssel teljes ünnepet
tábori mise előzte meg, melyet az e célra
rögtönzött diszszátorban szintén *Kiss* László
plébános végzett. Az ünnepen testületileg
jelentek meg a következő dalegyletek:
— A szegedi vasuti dalkör, élén *Szögedi*
Endre karuagygyal továbbá: a miskolci ha-
dastyán-egyesület egyleti zenekarával, a m.
kir. vas- és aczélgyári alkalmazottak dal-
egylete, a diósgyőri ipartestület és az ózdi
dalegylet. Küldöttségileg képviselve voltak:
a zólyombrezói, budapesti Haladás, szolnoki,
munkásotthon Budapest, diósgyőri polgári-
Testvériség Budapest, iparos ifj. Miskolcz és
Szombathelyi dalegyletek.

hosszu a tél, ragasszon hozzájuk farcot,
mint a papírsarkánynak szokták vagy told-
jon előre fejet — így aztán inkább neki
lehet eresztetni bizonytalan sorsának. Van
szerencsém!!

Mit osztogatt ez az ember nekem, jó ta-
nácsokat? Kértem tőle azokat? Minek
Gyulai Páloskodik hivatlanul? Persze a ta-
nácsosztás a jóindulatnak legolcsóbb apró
pénze, azért bánik vele oly bőkezűen.

De ne tessék kétségbeesni. Jó az isten s
nem csupán rajta áll a világ. Megyünk egy
házzal odébb. Hogy ezen restelkedni kel-
lene? Kikérem magamnak, nem elveket bo-
csátok áruba. Tessék csak bekopogni. Ez
meg épen jó emberem, hét mértföldnyire
megsüvegel, ha lát. Kissé nehézkes, de
tiszta szívé, mint az arany. Nem keres ki-
buvót s nem hozakodik elő se szedővel,
se vevővel, hanem egyenest rátért a do-
logra. Ez karakter, mi?

„Ismerem a munkáit“, szölt, de formájuk
irányában van némű némű megjegyzésem.
Meg bocsájtja őszinteségemet, de a tár-
czák igen hosszúak. A magjuk mégis csak
egy röpke gondolat, egy point, egy aperczű,
egy ötlet, azt par vonással kell megírni,
hogy kellőképp érvényre jusson. Minek bő
lére eresztetni. Rövidesen, barátom, rövidesen

Az egyleti zászló ünnepélyes felszentelése
után a gyári munkás étteremben 200 teri-
tékű közebed volt, melyen szebbnél-szebb
toasztokat hallottunk. *Fleischmann* Győzőné
urnő zászlóanyára, *Fleischmann* Győző disz-
elnökre, *Eisner* Dávid egyleti elnökre, kinek
névéhez nemcsak az egyleti zászló beszer-
zése, de az egyesületnek a munkáséttermen-
ben felállított diszes színpada is fűződik,
Szebenyi József karmesterre, azonkívül üd-
vözölték az egyletet az egyes küldöttségek,
igy: *Novák* Sándor a diósgyőri m. kir. és
aczélgyári alk. dalegylete nevében, *Krón*
Ignác főmérnök, miskolci áll. vasuti mű-
helyfőnök, a miskolci vasuti dalegylet ne-
vében stb. stb. Ebéd után a gyári ven-
déggló kerthelyiségében a gyári katonailag
szervezett kitűnő zenekar hangverse nyezett
Havasi József karmester vezetése alatt.

Este 8 órától az idegen, valamint a hely-
beli dalárdák remekeltek, mely után kedé-
lyes táncmulatság következett. A kitűnően
sikerült ünnepély első sorban dicséri az
egylet vezető tisztikarát, élén *Eisner* Dávid
elnökkel és annak rendező bizottságát, ki-
nek feje *Stefani* Gusztáv volt. Az új zász-
lóra pedig úgy tekint az egyesület, mint
egykoron Nagy Konstantin császár az égi
jelre: „*In hoc signo vinces.*“ Ugy legyen!
E jelben arassátok legfényesebb győzelmei-
teket.

(+ s.

Városi és megyei ügyek.

— **Borsodvármegye közigazgatási bizott-
sága** tegnap délelőtt báró *Vay* Elemér fő-
ispán elnöklete alatt rendes havi ülést tar-
tott, melyen jelen voltak: *Zelenka* Pál,
Lévay József, dr. *Tarnay* Gyula alispán, *Bi-
zony* Ákos, *Kovács* Lajos, *Szaffka* Pál, *Szath-
máry* Király Pál, *Radvány* István, *Bartányi*
Gyula, *Szekrényessy* Árpád, dr. *Katona*
József, *Hubay* József, *Déván* Ottó stb. El-
nök üdvözlő szavai után a szakreferensek ter-
jesztették elő jelentéseiket, Érdekes ezek

és ön célt fog érni. Hiszen a tél elég hosszú
stb. Alászolgája.

Hátra volt megkísérletlenül a harmadik.
Bizonyos, hogy ennél kellett volna kezdé-
nem az utazást. Több szerencsével járok
bizonyosan. Már messziről int elem, de
ugy tetszik, tagadóan. No né, ez nem jó
jel. Kiszimatolta előre, mily járatban va-
gyok, avagy megálmodta? Nem tudom. Sok
szépet és jót mondott a munkák felől, egy
kicsit sokat is. Aztán pedig kitört belőle
teljes erővel a kritikusa.

„Mit konfidenskedik maga folytonosan az
olvasóval? Komája az magának? Uj iskolát
akar vele teremteni, vagy mi? Nagyon ol-
csó szellemeskedés mondhatom, de az ab-
solute értéknek teljes hiányában. Van jó
dolgom, hogy ezt az irányt nem fejlesztem,
Nyakamon maradna az egész vásár az ité-
let napjáig. Én csak komoly irányu, iro-
dalmi becsű mnnkák terjesztésével foglal-
kozom s ha e tekintetben szolgálatára le-
hetek, legyen ismét szerencsém.

Ilyen színarany igazságokkal jubilált en-
gem az emberiség. S csak azon örülök, —
ha már örömnappak kell a mainak lenni —
hogy szerénységem tiltotta önöknek a dol-
got elárulni, noha most vészem észre, kis
hijja, hogy el nem szóltam magamat.

között a tanfelügyelő, kinek előadása szerint még mindig nagy a tanító hiány és igen sok a rozoga iskola. Ezzel kapcsolatosan bejelenti a tanfelügyelő, hogy a *mező-kövesdi* községi népiskolák jellegére nézve a kulturminiszter úgy határozott, hogy azok katolikus jellegűek legyenek, mintán a város az iskolákat átadta a róm. kath. hitközségnek, mely az iskolák fentartását, fejlesztését magára is vállalta. — Az *aranyosi* róm. kath. iskola a főszolgabíró és körorvos jelentése szerint rendkívül egészségtelen s oly düledező állapotban van, hogy a tanítás ott továbbra lehetetlen. A közigazgatási bizottság az iskola főhatóságához megkeresést intéz az égető baj orvoslására. A *főorvos* jelentése szerint az egészségügyi állapotok a múlt hónapban igen kedvezőek voltak, a halálozási, fertőző betegsége esete nagyban csökkentek. — Az alispán ezután bejelenti, hogy a *miskolcz-sajó-szentpéter-edelényi* telefon kiépítése 4450 koronába, a *miskolcz-mező-esáthi* vonalé pedig 6206 koronába kerülne. Ebben az ügyben a hétfői megyei közgyűlés fog dönteni, miután erre csupán a közgyűlés illetékes.

Az új *közkórház* jövő évi költségvetésének tárgyalása következett. Az ápolási napi díjat 92 krban állapították meg, (most 72 kr. volt.) Ezután az orvosi állások rendszeresítése történt meg hosszas és élénk vita után, melyben részt vettek a főispán, alispán, Bizony Ákos, Szaffka Pál, dr. Katona József, Kovács Lajos, Bartányi Gyula. E szerint rendszeresített *1 igazgató-főorvosi* állás (fizetés 3000 korona), *két osztály orvosi* állás (2400-2400 korona fizetés), *két alorvosi* állás (800-800 korona fizetés), teljes ellátás, élelmezés) *egy rendelő orvosi* állás (800 korona fizetés), *egy járvány orvosi* állás (1200 korona).

A *gondnok* fizetése 2000 koronában és teljes eliatásban, az *irodatiszté* 1600 koronában, az *írnoké* 1500 koronában állapított meg. — A *közkórházi élelmezésre* vonatkozó ajánlatokat, melyeket *Erdélyi Adolf* eddigi vállalkozó és *Friedman Samu* miskolczi lakos adtak be, nem fogadta el a bizottság, hanem árlejtés megtartását határozta el.

UJDONSÁGOK.

A magyarországi ev. ref. egyház főpapja, a tiszáninneri kerület érdemeiben megöszült püspöke: *Kun Bertalan* miskolczi papságának 50-ik évfordulóját végleges megállapodás szerint holnap, június hó 10-én fogja megünnepelni Miskolcz város közönsége.

Nem csinált ünnep lesz ez, hanem a szivnek, léleknek egyszerűségben, tisztaságban nagy és magasztos ünnepe. És ez nem is lehet másként. Az a férfi, kit Miskolcz város és Borsodvármegye közönsége ünnepelni készül, hosszú és küzdelemteljes élete pályáján sohasem kereste a külső csillogást, nem kereste a fényt; lelkének benső kincstára, puritán tisztasága emelte őt arra a helyre, a hol az egyenlők között ő az *első*. Az ünnep tehát, mely az ő halántékát a félszázados múlt dicsőségével besugározza, csak egyszerű és magasztos lehet.

Az ünnepély sorrendje a következő: Délelőtt 9 órakor a Kossuth-utezai tem-

plomban ünnepélyes isteni tisztelet lesz, mely alkalommal maga *Kun Bertalan* püspök mond hálaadó imát és egyházi beszédet. Az isteni tiszteleten a polgári dalosegylet énekel. Isteni tisztelet végeztével Borsodvármegye törvényhatósága, Miskolcz városa, a helyőrség tisztikara, az ev. ref. egyház presbyteriuma, az alsó- és felső-borsodi egyházmege, a miskolczi róm. kath., ág. evangélikus, görög keleti és izraelita egyházak, az ev. ref. főgymnasium és felsőbb leányiskola tanári kara, testületek és egyletek fognak tisztelegni. Este a főpásztor tiszteletére a daleregylet szerenádót ad.

— **Előléptetés.** *Soltész* Nagy Béla, cs. és királyi attaché-t, városunk kitűnő fiát az a nagy kitüntetés érte, hogy az odesszai konzulátustól a konstantinápolyi nagykövetséghez helyezték át. A fiatal diplomata a napokban Miskolczon volt szülei látogatására s innen utazott új állomáshelyére: Konstantinápolyba. Városunk derék fiának előléptetéséhez őszinte szívből gratulálunk!

— **Bimbóhullás.** Megrendítő csapás érte városunk köztisztviselőiben álló ügyvédét dr. *Németh* Imrét és családját. Még alig egy hete ragadta el a könyörtelen halál szemük fényét, a két és fél éves *Imruskát*, most pedig egyetlen gyermekük, a 9 hónapos *Bálintka* költözött el az angyalok szebb hazájába. A kedves kis halott hült teteme e hó 7-én tétetett örök nyugalomra. A mélyen sujtott szülők iránt általános a részvétel az egész városban.

— **Aranylakadalom.** Ritka szép, családi ünnepet ült pünkösd első napján, szűk családi körben *Rozsik* János városunk köztisztviselőiben álló polgára, a ki nejjével szül. Bajdik Juliannával, 50 évvel ezelőtt lépett házasságra. Ennek a napnak 50 éves fordulóját ünnepelte az agg házaspár a legjobb egészségben, gyermekeik, a rokonság és nagyszámu tisztelőik részvétele mellett. A szép ünnepen ott volt *Zelenka* Pál ág. ev. püspök és *Dubovay* N. ág. ev. lelkész, a kik szép beszédben méltatták a jubiláns házaspár érdemeit.

— **Juniális.** A miskolczi ev. ref. felsőbb leányiskola növendékei ma délután tartják tavaszi táncmulatságukat a Népkert helyiségében. Mozgalmas és eleven lesz tehát ma este városunknak ez a szép sétahelye. Ebben a mulatságban városunk legelőkelőbb közönsége szokott rendszeresen megjelenni.

— **Meghívó a kir. kath. gymnasium tornaversenyére.** Mivel a jövő tanévben országos tornaverseny fog tartatni, a közoktatási miniszterium a tanévben a helyi tornaversenyeknek különös gonddal és ünnepélyességgel leendő megtartását rendelte el. E rendelet értelmében a helybeli kir. kath. gymnasium f. évi június 13-án, szerdán d. u. 4 órakor tartja a korsolyatéren érdekes tornavizsgálatát és tornaversenyét, melyre a hatóságokat, testületeket, a t. szülőket és tanügybarátokat ez uton tisztelettel meghívja: *az igazgató.*

Műsor:

1. Az összes növendékek menetgyakorlati tornadatok mellett.
2. Katonai és rendgyakorlatok az összes tanulókkal.
3. Szabad gyakorlatok az egész ifjúsággal.
4. Szergyakorlatok osztályonként, u. m. Ugrás párnakon — Magas ugrás — Gyakorlatok a) korlátton; b) bakon; c) lovon;
5. Hazafias dalok.
6. Tornajátékok osztályonként, u. m. Macska, egér, Rugósi a várért, Kötös kánya, Kötélhuzás, Dobálás kézzel-kézre.

Tornaverseny: 89 tanulóval a következő versenyek tartatnak:

1. Síkfutás 100 m. pályán.
2. Magas ugrás.
3. Korlát.
4. Rudugrás.
5. Bakugrás.
6. Lóra ugrás.
7. Hymnus éneklése.
8. Elvonulás.

— **A keresztény Magyarország történetének** megírásával, mint értesülünk, *Musits* Aurél miskolczi áldozár lett megbízva a nagyváradi kath. püspökség által.

— **Diákok mulatsága.** Egyszer esik esztendőben — diák-szabadság! Egy nap van az esztendőben, a mikor a diákok nyugodt lélekkel letehetik a könyvet s kimulatják magukat umagy istenigazában — a tanárok szemeláttára. A hosszú iskolai évek vége felé már csak úgy gőzöl a fejük a sok tanulástól, a vizsgák közeledtével pedig még meg is kell kétszerezni a szorgalmat és igyekezetet. Egyetlen szabad napjuk van, mikor a majálisukat tartják. Az ev. ref. főgymnasium tanuló ifjúsága kedden délután csak úgy özönlött a Népkert lombos fái alá. Fesztelenebb, zajosabb mulatság alig képzelhető, mint a milyen itt volt. A sok szép leány ugyancsak megemleti a diák-majálisát. De még a mamák is ám, különösen a kik csak a hajnali órákban ballagtak haza a pihegő kisasszonyokkal. A négyeseket 80 pár tánczolta.

Asszonyok: Ambrózy Antalné, Buljovszky Gusztávné, Demeter Ernőné, Friedman Gyuláné, Harangi Menyhértné, Lavota Jenőné, Lövi Ferdinándné, Losonczy Istvánné, dr. Markó Lászlóné, Potássy Gyuláné, Radvány Alice, Raisz Tivadarné, Richter Mátyásné, Soltész Nagy Kálmánné, N. Soltész Albertné, Somogyi Kálmánné, Szabady Viktorné, Ujházy Kálmánné, Zombory Pálné stb.

Leányok: Alexy Olga, Ambrózy Ilona, Ambrózy Teréz, Balogh Olga, Bogár Etel, Buday Böske, Buljovszky Ilonka, Csorba Irén, Czelláth Melinda, Dicső Olga, Friedman Ilonka, Fáy Olga, Feldman Erzsike, Ferenczi Zsófi, Fürész Ilonka, Groák Szörénke, Gorsz Olga, Gröber Olga és Margit, Harangi Erzsi, Hosszifalusy Sarolta, Kaffka Ipolyka, Korunka Etelka, Kérés Anna, Kerékgyártó Margit, Knoblauch Margit, Kérész Ilona, Kisházy Etelka, Kulik Irén, Losonczy Lilike, Mádai Ilona, Mádai Mariska, Malló Esztike, Milsicz Olga, Nozdroviczky Ilona, Otlík Mariska, Raisz Ilona, Raisz Nóra, Rosenthal Ella, Répánszky Etelka, Répánszky Ilona, Sipos Erzsike, Soltész Elza, Soltész Irma, Somogyi Helén, Spiegel Erzsike, Spiegel Ilona, Szabady Jolán, Szepessy Sarolta (Sóstó), Tepper Margit, Tóth Erzsi és Irén, Weisz Margit, Weisz Olga (Bpest), Zaborszky Etelka, Zombory Ida stb.

— **Értesítés.** Az alsó miskolczi róm. kath. egyházközség tagjait értesitem, hogy ez 1900. évi egyházi és iskolai adóelőírások folyó június 9 től 15 napig bezárólag június 21. napjáig Hesz Miklós pénztárnok urnál közszemlére vannak kitéve, a hol azokat az érdekeltek a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetik és esetleg felszólalásaikat ugyanott élőszóval megtehetik vagy írásban beadhatják. — Későbbi felszólalások pénzügyi szabályrendeletünk értelmében figyelembe vehetők nem lesznek. Kelt Miskolczon, 1900. január 2-án. *Petró* József, főgondnok.

— **Rendőreink tudománya.** Egyik lapjárunk nagy csodálkozással azt írja, hogy a napokban egyik helybeli nagykereskedő új alkalmazottját az osztrák-magyar bankba küldte, hogy váltson fel egy ezer forintos bankjegyet. Az alkalmazott járatlan lévén még városunkban, egy rendőrtől kérdezte: hol van az osztrák magyar bank? A rendőr a kérdésre azt felelte, hogy „osztrák” bank Miskolczon nincs, ilyen csak Bécsben van. Hát ezen a feleleten mi nem csodálkozunk. Az a jámbor rendőr azt hiszi, hogy Magyarországon élünk, a hol semmi sem lehet „osztrák”, csak magyar. Hagyjuk azért őt az ő közjogi tudománya mellett, mely közösügyet nem ismer. Hanem az ám a furcsa, a mit a napokban mi hallottunk. Egyik villamos kocsi vezető beszélte, hogy a vörös templomnál a kocsi szált egy rendőr és ment-ment a kocsin le egészen Soperig. Itt kérdezte meg a kocsi vezetőt: „Hol van a városháza?” „Atya! felelt a kocsi vezető — a városházát már régen elhagytuk.” Hogy lehet tehát azon csodálkozni, hogy egy rendőr nem tudja: merre van az osztrák-magyar bank, mikor még olyan rendőr is akad, a ki nem tudja: hol a városháza?!

— **Táncmulatság.** A miskolczi izr. egyesült Ipartársulat Betegsegélyző Egylete 1900. évi június hó 10-én a Népkert helyiségében saját alapja javára zártkörű tavaszi táncmulatságot rendez. Kezdeté pontban 8

órákor este. Belépti díj: Személyjegy 2 kor., családjegy 3 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén fedett helyiségről gondoskodva lesz.

— **A boxerek lázadása Kinában.** A kínai sárga ember gyűlöli az európaiakat. Ez érthető is. Háromezer esztendő mára a kínai birodalom, de fehér embert csak az utolsó századokban látott. Az a pár jámbor hittérítő, ki kezdetben Isten igéjét hirdette a mennyei birodalomban — azokat még tűrte. De mikor a fehér ember tömegesebben jött, kezdett vasutat építeni, kereskedni és versenyt támasztott minden téren, akkor a rendkívül nehéz viszonyok között élő kínai ellenséget látott a fehér emberben, ki gépeivel nehezítette az ő megélhetését. Ilyen körülmények között a kínaiak ellenségeskedése az európaiak iránt hova-tovább nagyobb mérveket öltött. Egymásután keletkezett a különböző nevű társaság, mint a nagy kés-egyesület, az öklösök (boxerek) egyesülete stb., melyek némelyike 2—3 millió tagot számlál. Ezeknek az egyesületeknek egyetlen céljuk van: kiszorítani Kinából az európaiakat. A kínai különösen a gépektől irtózik. Ha egy új gépet hoz a fehér ember, mindjárt kész a forrongás. Érdekes, hogy a boxerek mostani felkelése, mely nem kis gondot okoz az európai nagyhatalmaknak, szintén egy új géppel függ össze. Ez év április havában érkezett Taku elé az Egyesült Államok Washington II. nevű czirkáló hajója és ott horgonyt vetett. A legénység partra szállt és a hosszú tengeri ut fáradalmiért a különböző theaházakban keresett kárpótlást. Volt zene, ital bőven — de persze olyan, a milyet Kinában kapni lehet. Az amerikai pedig, pláne ha viharedzett tengerész, nem igen tud kibékülni a szelid gésa-dallal és theával. Hamarosan elő is került aztán a jó fajta whisky és egy gép, énekelte neki a Yankee Doodle-t. A teaház kis gésái összeszaladtak és majdnem hanyatvágódtak az ijedségtől, mikor a gépet meglátták. Egy óra sem telt bele és az egész kikötő-város tudta, hogy a fehér emberek ördögös új gépeket hoztak. Csoda dolgokat beszéltek róla. Élénk fantáziájuk rémes dologgá színezte az eseményt. Ez a kis esemény és még kisebb gép megszülte aztán a boxer-egyesület lázadását, mely mozgalmat a régens-császárné támogatja.

Ez a gép pedig nem volt más, mint az Edison-féle Columbia Graphophon-vállalat újmintájú éneklő gépe. Egy kis szerkezet, olcsó és egyszerű is — de bámulatos is. Mindenkit érdekelhet. Ilyen gépek városunkban is láthatók a Lengyel-ház földszinti helyiségekben, hol esténként csekély belépti díj mellett hangverseny keretében mutatják be a közönségnek. Ilyen gépek 20 és 35 forintért kaphatók.

— **Huszonöt év.** Semmi az örökkévalóságban, de számottevő az emberi életben; sok, nagyon sok, ha áldásos munkában telik el; nem csoda, ha az emberek egy ilyen pontnál kissé megállnak, szeretkeznek, ünnepelnek. *Németi Piroška* urnő, a helybeli állami polg. leányiskola tanárnője, egy angyali kar *Piroška néni*je, huszonöt évet töltött a nevezett intézetnél, anyai szívvel végzett áldásos működésében. E nap ünnepe volt az iskolának. Tegnap róttá le szeretete, elismerése adóját a tanári kar és a tanítványok serege. Titokban készült az ünnepség és még is zsufolásig megtelt a nagy tornacsarnok a legválogatottabb közönséggel. Az ünnepeltnek kartársai, tanítványai értékes emléktárgyakkal kedveskedtek, magasztalták tetteit dalban és szóban. Lapunk kerete és technikai akadályok gátolnak, hogy mai számunkban e lélekemelő ünnepélyvel kimerítően foglalkozzunk, de olvasóink szives engedelmével jövő számunkban érdemszerűleg méltatni fogjuk.

— **Helyreigazítás.** Lapunk szerkesztőségéhez a következő sorokat küldték be: Tévesen van informálva a „Borsodmegyei Lapok”, mintha a kir. kath. gymn. tanuló-

kat a pünkösdi ünnepek alatt három tanár vezette volna. Az aggteleki és rozsnói kirándulás vezetői csupán *Xántus Gábor* és *Hámos Nándor* tanárok voltak. Előbbi már szakjában fogva is szakszerű földrajzi és történelmi magyarázatokkal szolgált; míg *Hámos* tanár az anyagi és egyéb résznek vezetője volt. *Molnár Sándor* tanár ellenben mint *vendég* szerepelt a kirándulásban. (Ezeket a sorokat olvasva, a hirlapírás nehéz és küzdelmes volta jut eszünkbe. Ha a hirlapíró egy kiránduló diáksoportot s azok között három tanárt lát, bizonyára úgy írja meg a referátát, a mint laptársunk megírta, mert ahhoz a lázas és gyors munkában alig jut idő, hogy megkérdezzük: vajjon ki lesz a vezető, ki a szakács és ki a vendég? . . . Lám, lám, a figyelemért és előzékenységet az ilyen „helyreigazítás” a fizetés. Nem jobb lett volna, ha laptársunk egy szót sem szól a kirándulásról? *Szerk.*)

— **Öngyilkosság.** Mucsony községben tegnap reggel *Fehér Károly* 84 éves aggasztán életuntségéből felakasztotta magát. Azonnal meghalt.

— **Rejtélyes bűnpör** foglalkoztatja most a bíróságot. Zbuska, borsodmegyei pusztán egy vízfolyásban meghalva találták *Oláh Erzsébet* kis leánygyermeket. A miskolczi kir. törvényszék részéről tegnap tartották meg a bonczolást, melyet dr. *Sassy János* és dr. *Szánthó Bertalan* orvosok fogantositottak. A bonczolásnál *Déván Ottó* kir. ügyész és *Bulyovszky Gusztáv* központi vizsgálóbíró is jelen voltak. A bonczolás eredménye folytán a legszigorubb vizsgálatot indították meg.

— **Árverés a tiszai pályaudvarnál.** A vasuti kocskban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak: u. m. bőröndök, táskák, kalapok, botok és esernyők stb. a tiszai állomáson f. hó 12-én délelőtt 9 órákor fognak elárvereztetni.

— **A lipki gyógyfürdő.** A jelen furdődény alkalmából, úgy mint eddig is, újlag a lipki gyógyfürdőre hívjuk fel tisztelt olvasóink figyelmét, annál inkább, minthogy ezen csodatevő források és kitűnő berendezésénél fogva rendkívül gyógyhatásnak ismert jófürdő az utóbbi években már olyan irányban is nagy gyógyiskoreket ért el, melyek eddig egyetlen gyógyfürdőnél sem tapasztaltattak. Ismeretes volt ugyan, hogy a forrás gazdag natrontartalommal bír és hogy ezen tulajdonságánál fogva érvényesítette csodatevő hatását csuszos és köszvényes bántalmaknál. A tudományos vizsgálatok, melyek az utóbbi években Németországban folytak, azt mutatták, hogy minden híres külföldi források, melyek mint a csusz és köszvény kiváló gyógyvizei tekintetnek, ezen hatásukat csak éppen a natrontartalomnak köszönik. Így történt, hogy a wiesbadeni, emsi, plombersi stb. hason vegyhatással bíró fürdők, mint a köszvény gyógyítására való speciális hírebe jutottak. Magyarországon nincsen több hasonló forrás, mely ilyen magas hőfoknál fogva (64° C) annyi natront tartalmazna, mint éppen Lipik és azért azon tény, miszerint az említett köszvényes és csuszos bajokban szenvedő betegek Lipikben visszanyerték egészségüket, miután másutt hiába kerestek bajuk ellen gyógyulást, csak az utóbbi időben találta a tudomány megfejtését. A mi a lipki fürdőnek gyógyjavaslatait illeti, t. i. görvélkórnál, bőrbántalmaknál, izzadmányoknál, vérértégek stb., azokról fölösleges volna még külön megemlékezni, a mennyiben ez köztudomásn s így nem szükséges arra az olvasó figyelmét különösen felhívni. A lipki fürdő a legmodernebb építkezésekkel, gyógyépületekkel, szállodával, kényelmes és czélyszerű belső berendezésével egy színvonalon áll a külföldi nagy fürdőhelyekkel. A nagy kiterjedésű angol parkban levő gyógyépületekben nagy és gyönyörű gyógyterem, kávéház, vendéglő, olvasó- és játszóterem, valamint színpad van, úgy hogy a fürdőző közönség a kara idejét kellemes szórakozással töltheti ki. Az összes fürdőépületek és az egész telep villamos világítással van ellátva.

Törvénykezés.

A csütörtökön megtartott esküdtszéki tárgyalás volt az ezidei esküdtszéki szesszió legérdekesebb tárgyalása.

A véres történetet, a mely miatt a *Csirmas testvérek* főbenjáró ítékezés alá kerültek, már mult számunkban közöltük.

Szörnyűség még elképzelni is azt a rettenetes dolgot, hogy a gyermek durva erőszakkal oltsa ki azt az életet, a melyből a

magáét nyerte. Megtörtént ez mégis Mezőkövesden, hol a *Csirmas* testvérek, kik közül az ifjabb siketnéma agyon verték édes atyjukat. Az öreg *Csirmas* elvetemült, gonosz ember volt, családjával rosszul bánt, s ennek folyamánya volt a f. évi január 9-én elkövetett bűncselekmény.

Ebben az ügyben volt csütörtökön a fő-tárgyalás. Az elnök volt: *Pócs Endre* kir. törvényszéki bíró. Szavazóbírák: Dr. *Végh Imre* és dr. *Görgey Sándor* kir. törvényszéki bírák. A jegyzőkönyvet *Pédery* törvényszéki jegyző vezette. A vádat dr. *Szapáry József* kir. alügyész képviselte. A siketnéma *Csirmas* Istvánt dr. *Kovács Lajos*, ifj. *Csirmas* Józsefet pedig dr. *Kovács József* védte. *Orvosszakértőül* dr. *Sassy János* szerepelt.

A tárgyalás 9 órákor kezdődött. A formalitások után elnök kihallgatja a vádlottakat.

Ifj. *Csirmas* József értelmes, nyílt arcu legény részletesen elmondja a végzetes nap eseményeit, előadásában érezhetőleg jogos védelmét igyekszik kidomborítani. A siketnéma *Csirmas* Józsefet bíróság tolmácsálta próbálja kihallgatni, a mi nagy nehézséggel ment. Csak annyit lehetett tőle megtudni, hogy ő is megütötte atyját a vasvillával.

Utánuk a tanukra került a sor, a kik egybehangzóan azt vallották, hogy a megölt ember réme volt családjának, de egyetlenegy tanu sem volt az esetről jelen.

Miután a bizonyítási eljárás be volt fejezve, az elnök felfüggesztette a tárgylást.

Három órákor újra összeült az esküdtszéki bíróság, felolvasták a vádlottak elmebeli állapotáról szóló véleményt majd királyi ügyész, mint a védők terjesztették elő kérdéseiket, mire a törvényszék visszavonult a kérdések megállapítása végett.

Rövid idő múltán megjelent az elnök s felolvasta az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket. Három kérdést adtak az esküdtek elé, az első a szándékos emberölést, a második a halált okozott súlyos testi sértést és a harmadik súlyos testi sértés büntetését foglalta magában.

Ezután dr. *Szapáry* József kir. alügyész tartotta meg vádbeszédjét. Erős logikával és a bűnnek teljes kidomborításával súlyos beszédet mondott, a vádlottak elítélését kérve.

Dr. *Kovács* József I. r. vádlott védője tartotta meg aztán érvekben gazdag védőbeszédjét, a melyet a bűncselekmény minősítésének helyesbitésével vezetett be. Nem hiszi, hogy a bűncselekmény védence számára beszámítható volna; a fiu erőszakos apjával szemben csak erőszakot alkalmazott emberileg jogosan. Majd hatással festi a család életét, az öreg elvetemültségét és a végzetes nap történetét, a mikor is a fiuk jogos önvédelemből fordultak atyjuk ellen.

Ezután dr. *Kovács* Lajos II. r. vádlott védője terjesztette elő tartalmas védőbeszédjét.

Az esküdtszék ezután visszavonult s rövid tanácskozás után főnökük kihirdette a *verdictet, a mely szerint I. r. vádlott a súlyos testi sértés büntetésében bűnös, II. r. vádlott pedig nem bűnös.* Ennek kihirdetése után a bíróság visszavonult s 8 óra tájban kihirdette az elnök az ítéletet, mely szerint I. r. vádlottat 4 évi börtönre ítélte, II. r. vádlottat pedig felmentette.

Az ügyész az ítéletben megnyugodott, ugyszinté II. r. vádlott védője is. I. r. vádlott védője semmisségi panaszt jelentett be és kérte védence szabadlábra helyezését. Az ügyész ellenezte a szabadlábra helyezést és így a törvényszék védő e kívánságát elutasította, mi ellen védő ismét semmisséget jelentett be.

*

A pénteki esküdtszéki tárgyalás alkalmával *Nagy Sándorné*, szül. *Járdánházi* Eszter állott az esküdtek elé, ki azzal volt vádolva, hogy a mult év őszén *Sajó-Vámoson* csecsemő gyermekét — szülés után rögtön — megfojtotta és aztán édes anyja sírjába elásta.

A tárgyalás pontban 9 órakor kezdődött. Elnök Pócs Endre kir. törvényszéki bíró, szavazó-bírók: dr. Végh Imre és dr. Görgey Sándor kir. törvényszéki bírók, a jegyzőkönyvet Ruzinkó törvényszéki jegyző vezette. A vádat dr. Somossy kir. alügyész képviselte, vádlottat dr. Kürsch Jakab védte.

Az esküszék megalakulása után vádlott kihallgatására került a sor, ki teljes beismerésben volt, majd tanu nem lévén, a kérdéseket szövegezték meg. Ezután az ügyész tartotta meg vádbeszédét, majd dr. Kürsch Jakab védő terjesztette elő érveiben gazdag vádbeszédét s az esküdtek visszavonultak, rövid idő múlva főnökük kihirdette a verdictet, mire a törvényszék 10 percz szünet után meghozta ítéletét, mely szerint vádlottat 8 hónapi fogházra ítélte. A kir. ügyész és védő az ítéletben megnyugodott. Az ítélet tehát jogerős.

CSARNOK.

A tizedik muzsa.

A görög mitológia tudvalevőleg vagy kilencz muzsával népesítette be a Pieridák berkeit. Jutott muzsa, a csillagászatnak, a táncnak, a színészetnek, a tragédiának, az elbeszélő és alanyi költészetnek s a választási mozgalmaknak, vagyis az ékesszólásnak, a történetírásnak, sőt a pástorsipnak is. Az újkor növekedő igényeinek a Parnasszus kilencz szüze azonban többé már nem bír megfelelni s ezért kreáltak most a tizedik muzsa állását. S mondhatjuk, hogy ez a tizedik muzsa eléggé jól van javadalmazva, sokkal jobban, mint a többiek.

Ez a tizedik muzsa a reklám muzsája. A poéták helyett a hirdetés-gyűjtő vigéczeket csókolja homlokukon. Ihlete a hirdetések hol baladaszerűen rövid, hol szentimentálisan érzékeny és elandalító, hol drámailag hatásos szövegében nyilatkozik meg hatalmasan.

Valóban, ma már nagyon nehéz a határvonalat megvonni a hirdetések és a szoroson vett irodalom között. Az üzleti élelmesség az írók és poéták tollát is foglalkoztatni akarja. A külföldön, kivált Amerikában már jönné írók prédálják tehetségük legjavát a hirdetések költői megalkotására. S Bostonban most jelent meg a következő munka:

WILLIAM HAWKINS

ÖSSZEGYÜJTÖTT HIRDETÉSEI

*

HÁROM KÖTETBEN

*

Jacques Storp. Publisher.

Angliában pedig a Shakespeare tragédiáinak verseit nyomtattak egyszer — légyapipirosra. Nyilván azért, hogy a klasszikusokat kedvelő legyek annál tömegesebben tóduljanak arra. Egy másik czég a Ben Jonson darabjaival teleírt légyapipirosokat árult. Természetes, hogy mindenki a Shakespeare légyapipiroszt vette, mert hiszen a Ben Jonson verseivel telenyomatott légyölönél sokkal hatásosabb az, a melyen a brit óriás szelleme ragyog!

De Magyarországon is megkezdte működését a tizedik muzsa. Úgyes czégek felszólítják irodalmunk jeleseit, hogy talentumok szárnyaival iparkodjanak terjeszteni az ő nagyszerű készítményeket. Így például nagy poétáinkat, Endrődy Sándort fölkerítte egy mézeskalácsos, hogy mézeskalács sziveire írjon meghatározó, lendületes költeményeket, a

melyek bizonyára még kapósabbá tették volna ezeket a szerelmeseknek való ajándékokat a gyöngéd szívű szakácsnék és poétikus hajlamu bakák előtt. A kitünő költő nem volt hajlandó a mézeskalács-ipar föllendítésére segédkezet nyújtani s a vásári szívek most is efféle klapániák-kal kerülnek a jorgalomba:

Ha a szívem összetöröd:
Vigyen el babám az ördög!

Hanem a tizedik muzsa, a reklám istennője Amerikában már teljesen meghódította a Parnasszust.

Az írók és költők nemcsak tárczacikkben, vezércikkben és regénycikkekben csinálnak a newadai petróleum-kutató részvénytársaságnak és a braziliai aligator bőr feldolgozó ipartelepnek, de már a szindarabokba is beleviszik az üzleti hirdetéseket és a színészek a nyílt színen kürtölik világgá egyes czégek fényes dicsőségét.

A filadelfiai Edison-színház legutóbbi Hamlet-előadásán például a dán királyfi elkeseredett lelke egész kétségbeesésével szavalta:

Gyarlóság, asszony a neved! Még a cipője sem szakadt el, a miben atyámat kiskisírte és már is más férj karjába dől! Az igaz, hogy a cipője nem is szakad el egy könnyen, mert Mathis Bovienál vette, Washington-street 409, csak 4 forint 50 krajczárért!

Ugyene darabban a borzalmas nagyszerű temető-jelenetben a sirásótól Hamlet azt kérdezi:

— Miféle fény dereng? Uj lakót hoznak?

— Ofeliát hozzák. És pedig díszes temetés lesz, akárcsak a negyvenkettedik filadelfiai temetés rendező czég rendezné!

A brit óriás egy másik remekébe is beletették a reklámot. Otellóban a dühös mór ezzel fordul Desdemónához:

— Hol a zsebkendőd?

— Nem tudom, elveszett, feleli szendén a bájos velencei patricius-ivadék; — de veszek újakat a Bruce-Whyte czégnél, amelynek a Russel-squareon van fényes üzlete. Oh Otello, ha tudnád, hogy mekkora ott a vászár!

Mikor Macbeth felesége, a tragédia végfelé kezeit mosva jó, kétségbeesve nyögdecsele:

— Vér, vér! nem akar lekopni, hiába mosom! Már muszáj lesz a Sloop F. és fia kitünő börtisztító szappanához folyamodnom!

De a többi darabokban is korszerű javításokat vitt véghez a tizedik muzsa. Mikor Francillon lebontja a haját, Riverolles szalonjában kitör a bámulat. A malicziózus Grandredon erre megjegyzi:

— Azért oly hosszú a haja, mert a Tailloe-féle hajnövesztő pomádéval ken!

Fnusziban az aranyoszloka Margit örvendezvén az ékszereknek, fölkiált, hogy éppen ily pompás kincseket látott a Grammerman-czég ékszerkereskedésének kirakátaban, a hol ékszerek részletfizesésre is kaphatók!

Az is érdekes fűszerezése a Medea és Jason jelenetének, a mikor Colhini királyleány imadottja nyakába borul:

— Jason, tanultam egy dalt! Eljátszom e lanton, melyet Thomas Darling hangszerkészítő gyárában vettem, a hol az árúk tartósságáért három évi jótállás vállalatik!

Igy dolgozik Amerikában a tizedik muzsa. Nem kétekedünk, hogy Európában is megkezdte körutját a színpadokon s nem sokára üdvözölni fogjuk a magyarországi színházak szuffitái előtt is . . .

Flott.

Felhívás.

A folyó 1900. évre eszközölt összeírás alapján hathavi időtartamra kivetett és előírt Utca tisztogatási költség, és az 1900. évre előírt háziszemét-kihordási díj kirovásokat tartalmazó lajstromok folyó évi június hó

8—16-ig bezárólag Miskolcz város adópenztári hivatalnál 8 napi közszemlére kitétetik.

Miről a Zsolcaikapu, Király, Széchenyi, F.-Szirma, A.-Szirma, Zöldfa, A.-Gordon, Csabai k., Mindszent, Szemere, Kandia, A.-Papszer, Püspök, Erzsébetvár, Városháztér, Hunyad, Sörház, K. Hunyad, Major, Palóczy, Kosuth, Deák, Zárda, Battyáni, Régiposta, Horváth, Kazinczi, Jókai, Tetemvár, Kisujváros, Buzatér, Szeles, Szentpéteri k., Vayut, Belgrád, Gilányi, Ujvilág, Kolónia, F.-Papszer, Lonovics, Mélyvölgy, Templom, Toronyalja, Tonkaköz, Gyöngyvirág, Megyesalja, Légradiköz, Urak, Vargaszög, Fazekas, Hoszszuköz, Rozmaring és Peczeköz utcái lakosok, valamint a nyílt üzlethelyiséggel bírók azzal a felhívással, értesítetnek, hogy a terhekre előírt kirovási összeget a fent jelzett határidő alatt annyival inkább igyekezzenek megtekinteni és az az elleni esetleges észrevételeiket a város tanácsához írásban benyújtani, mivel a később beadott kérvények figyelembe nem vétetnek.

Miskolcz 1900. június hó 7-én.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

Hivatalos értesítés.

A Borsodmegyei m. kir. pénzügyigazgatóság által f. 1900. évre megállapított tőkekamat és járadék adó, ugyszintén az ez után kirótt általános jöv. pótdadó lajstrom, hivatalunkhoz áttétetett, ennek folytán a jelzett adólajstrom az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében folyó év június hó 7-től június hó 15-ig bezárólag Miskolcz város adópenztári hivatalnál 8 napi közszemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelmeztetés mellett hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivetési lajstromban foglalt adónemmel már a múlt évben is megváltak róva, a lajstrom köztételélt követő 15 nap alatt, azon adózók pedig, kik e folyó évben első ízben rovatnak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felebezhetnek.

A felebezések a kir. Pénzügyigazgatósághoz nyújtandók be.

Miskolcz, 1900. június hó 5-én.

Miskolcz város adópenztári hivatala.

v. 659 sz.
1899.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbírótság sp. III. 128. számú végzése által Évva Ernő miskolci lakos ügyvéd általa Soliga József ózdi lakos ellen 190 kor. 14 fill. tőke, ennek 1899. évi február hó 4. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 72 kor. 54 fill. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt 673 koronára bebecsült 4 drb hámosló, 3 szekér, szelelő rosta, szecsavágó, házi butorok és varrógépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a v. 659. sz. 1899. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ózd községében alperes lakásán leendő eszközzésére 1900-ik év június hó 16-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az eladott ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz. kifizetendő.

Kelt Szentpéteren, 1900 ik évi június hó 4. napján.

Pótincza Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

MISKOLCZ, VÁROSHÁZTÉR 1. SZÁM (BREUER-PALOTA).

Miskolcz város legolcsóbb bevásárlási forrása!

Legnagyobb választék!

Tavaszi idény 1900.

Pontos kiszolgálás!

Tessék az alábbi árjegyzéket elolvasni és annak valódiságáról személyesen meggyőződni. 13*

Jó mosó kartonok
méterje 15 kr.

Francia levantin
méterje 26 kr.

Angol zefir
jó mosó, méterje 25 kr.

Francia zefir
nagy választékban, valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivitel!

Duplasz. divatszövetek
minden kivihető mintákban, 22, 24, 26, 28, 30 kr.

Legujabb pepita
és más kivitelű mintákban, méterje 52 krtól feljebb.

Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi **harisnyák, ing-bluzok, miderek, keztyűk, női és férfi nyakkendők, csipke, szalag, selyem, dísz-zsinór, aplikáció** és mindenféle **szabó-kellékek** legolcsóbb árban kaphatók.

Tavaszi kosztüm-kelme,
120 cm. széles, gyönyörű kivitelben, méterje 86 krtól feljebb.

Duplasz. fekete kelme
méterje 26 krtól feljebb.

Fekete kelme,
120 cm. széles, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb.

Vásznak
1 vég 30 rőf creas vászon 2.95, 3.50, 4.50.

1 vég 30 rőf Rumburgi vászon 3.70, 4.50 és feljebb.

I vég kanavász
3 fnt 30 kr.

I finom szövetgarnitúra
(2 ág- és 1 asztalterítő) 4 fntól feljebb.

Futószőnyegek,
65 cm. széles futószőnyegek mtrje 23 krtól feljebb.
90 cm. széles futószőnyegek mtrje 54 krtól feljebb.

Csipkefüggönyök
100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65 kr.
120 cm. széles m.-ként 70, 85, 1.20.

Csipkefüggönyök
egy pár (2 ablakra) 3¹/₂ méter magas 3.20, 3.80, 4.—.

Férfi és női fehér ingek,
Sima fehér férfi ing 90 krtól feljebb, női ing csipkével vagy himzés-sel díszítve 65 krtól feljebb.

Verseny nélkül. 10 fnt bevásárlásnál 1 korona engedmény levonandó.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Miskolcz, Breuer-palota.

Vidéki rendelések a legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.

Tessék kivágni!

AMERIKAI ÁRUHÁZ, MISKOLCZ.

1 korona engedmény
10 forint áru bevásárlásnál levonandó.

Tessék kivágni és érvényesíteni!

Egy 25 év óta fennálló, jó forgalmu

Kóser Vendéglő

a hozzátartozó edényekkel és butorrral

esaládi viszonyok miatt

e l a d ó.

Czim a kiadóhivatalban.

Ház bérbe adó,

vagy

eladó

jutányos fizetési feltételekkel, 8 évig még adómentes, szép kerttel, a tűzér-laktanya átellenében, a villany telep mellett. Értekezhetni

Oberländer Antal tulajdonossal.
Buzatér 32.

Néger-czipőfénymáz

a legjobb magyar gyártmányu fénymáz.

Pótoljuk ezen kitűnő gyártmányúval a külföldi behozatalt, mely a 700,000 koronát meghaladja. 4--10

Mintákkal szolgál:

Temesvári Első gyűjtő- és vegy-technikai gyár részv.-társaság

Képviseleve

Kovács Herman által
Miskolczon.

BÁRDOS VILMOS fényképészeti és festészeti műterme.

Ezelőtt VÁNCZA EMMA.
7-12 MISKOLCZON, Sötét-kapu.

Elvállal: a fényképészetbe vágó összes munkálatokat.

Nagyításokat bármily nagyságig. — Csoport és tableaux képeket.

Platin, aquarell és olaj-festményeket.

Különlegesség gyermek felvételekben.

Utánrendelések a legrégebbi lemezekről is

elfogadtatnak.

Felvételeket egész napon át bármily időjárás alkalmával eszközölök.